

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ
**Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΑΚΡΑ ΔΕΞΙΑ ΔΕΝ
ΕΧΕΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ**
■ ΣΕΛ. 53

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΖΟΥ
Ευρωβουλευτή της Ν.Δ.

Το αποτέλεσμα των ευρωπαϊκών εκλογών του περασμένου Μαΐου έδειξε ότι τη δυσaréσκεια με την οικονομική και κοινωνική κρίση αξιοποιεί η Ακρα Δεξιά των ευρωσκεπτικιστών και των αντιευρωπαίων. Η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στην οποία η λαϊκή αντίδραση στην πολιτική που ακολουθείται οδηγεί σε μετατόπιση του εκλογικού σώματος προς τα αριστερά. Παρά την ενδυνάμωση της ακροδεξιάς Χρυσής Αυγής, ο μεγάλος κερδισμένος της ελληνικής κρίσης είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μετατράπηκε από μικρό κόμμα του 4%-5% σε πολιτική δύναμη που διεκδικεί την εξουσία.

Μια προσεκτική ανάλυση των δυνάμεων της ευρωπαϊκής Ακρας Δεξιάς και της προοπτικής τους μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι είναι σε θέση να ενισχύουν, με διάφορους τρόπους, τη δυσλειτουργία του συστήματος, ευτυχώς όμως δεν μπορούν να προσφέρουν αξιόπιστη εναλλακτική λύση.

Το Κίνημα Πέντε Αστέρων του ακροδεξιού λαϊκιστή Μπέπε Γκρίλο πάσχει από πρόωρη γήρανση. Δημιουργήθηκε από τον Ιταλό ηγέτη τον Οκτώβριο του 2009 και εξασφάλισε 163 βουλευτικές έδρες στις εκλογές του Φεβρουαρίου του 2013. Στις ευρωεκλογές του Μαΐου του 2014 κατέγραψε ποσοστό 20%, γνωρίζοντας την πρώτη υποχώρηση της επιρροής του. Από τότε είναι σε ελεύθερη πτώση, εξαιτίας της αδυναμίας του 66χρονου Γκρίλο να ελέγξει τους βουλευτές και τα στελέχη του.

Ένα σημαντικό τμήμα της βάσης του Κινήματος Πέντε Αστέρων αντιμετωπίζει τον Γκρίλο ως έναν εξουσιομανή, ο οποίος δεν δίνει λογαριασμό σε κανέναν επικαλούμενος την άμεση δημοκρατία του... Ιντερνετ. Δεκάδες βουλευτές του Κινήματος έχουν αποστασιοποιηθεί, ενώ άλλοι κινδυνεύουν με πειθαρχικά μέτρα που θα λάβει εις βάρος τους η ηγεσία στην προσπάθειά της να ελέγξει την κατάσταση.

Το ταπεινωτικό 3,5%

Στις περιφερειακές εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στις 23 Νοεμβρίου στην Εμίλια Ρομάνια και την Καλαβρία οι εκπρόσωποι του Κινήματος Πέντε Αστέρων περιορίστηκαν σε ένα ταπεινωτικό 3,5%, ενισχύοντας την εντύπωση ότι ο Γκρίλο και οι συνεργάτες του μπορεί να κάνουν μεγάλη φασαρία, αδυνατούν όμως να αποκτήσουν σταθερή εκλογική βάση.

Ο χώρος της ιταλικής Ακρας Δεξιάς αποδεικνύεται πάντως ανεξάντλητος, εφόσον η πολιτική πτώση του Κινήματος Πέντε Αστέρων συνδυάζεται με την ανάκαμψη της Λέγκας του Βορρά, υπό την ηγεσία του 41χρονου Ματέο Σαλβίνι. «Η Ευρώπη των Βρυξελλών έχει πεθάνει», υποστηρίζει ο νέος ηγέτης της Λέγκας, ο οποίος επιχειρεί να συσπειρώσει τον κόσμο καταγγέλλοντας το ευρώ και τη μετανάστευση.

Στις περιφερειακές εκλογές η Λέγκα του Βορρά εξασφάλισε το 20% των ψήφων στην Εμίλια Ρομάνια και προσπαθεί τώρα να μετατραπεί από «βόρεια» σε εθνική πολιτική δύναμη. Υπάρχουν κοινά σημεία μεταξύ του Σαλβίνι και του Γκρίλο εφόσον και οι δύο καταγγέλλουν τις Βρυξέλλες, το ευρώ, τους μετανάστες και την κυβέρνηση του Ματέο Ρέντσι.

Οι Ιταλοί ψηφοφόροι αξιοποιούν κατά περιόδους τις ακροδεξιές πολιτικές δυνάμεις για να στείλουν μηνύματα δυσaréσκειας στις κυβερνήσεις, δεν τους εμπιστεύονται όμως την εξουσία. Γι' αυτό

Χωρίς πολιτική προοπτική η ευρωπαϊκή Ακρα Δεξιά

ΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ

τα ποσοστά του Κινήματος Πέντε Αστέρων και της Λέγκας του Βορρά αυξομειώνονται με εντυπωσιακή ταχύτητα, ενώ ένα τμήμα του εκλογικού σώματος μετακινείται από τον έναν εκπρόσωπο του ακροδεξιού λαϊκισμού στον άλλο.

Οικογενειοκρατία

Στο πρόσφατο συνέδριο του Εθνικού Μετώπου της Γαλλίας στην ηγεσία επανεξελέγη η Μαρίν Λεπέν με το εξαιρετικά δημοκρατικό ποσοστό του... 100%. Έχει διαδεχτεί στην ηγεσία της γαλλικής Ακρας Δεξιάς τον πατέρα της, ενώ ανερχόμενη δύναμη στο εσωτερικό του κόμματος είναι η ανιψιά της, Μαρίον Μαρσεάλ-Λεπέν, η οποία εξελέγη πρώτη στην Κεντρική Επιτροπή του κόμματος με τις ψήφους του 80% των συνέδρων.

Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οι Γάλλοι ευρωβουλευτές της Κεντροδεξιάς ειρωνεύονται τη σύνθεση της ευρωκοινοβουλευτικής ομάδας του Εθνικού Μετώπου, επισημαίνοντας ότι περιλαμβάνει τον πατέρα Λεπέν και την κυρία με την οποία συζεί, την κόρη Λεπέν και το σύντροφό της, τον επικεφαλής της

ασφάλειας της οικογένειας, ένα στενό οικογενειακό φίλο ο οποίος θεωρείται ο σημαντικότερος «αυλικός» της δυναστείας Λεπέν και την πρώην γκουβερνάντα των παιδιών της Λεπέν.

Ο οικογενειοκρατικός χαρακτήρας του Εθνικού Μετώπου είναι δεδομένος, το ερώτημα είναι εάν έχει προοπτική εξουσίας ή απλά περιορίζεται στις γνωστές καταγγελίες κατά του Βερολίνου, του ευρώ, των τραπεζών, των «διεφθαρμένων πολιτικών» και τους ύμνους υπέρ του προέδρου της Ρωσίας, Βλαντιμίρ Πούτιν, ο οποίος φροντίζει να καλύπτει τις ανάγκες χρηματοδότησης του Εθνικού Μετώπου μέσω τραπεζών της χώρας του.

Σχεδόν όλοι οι πολιτικοί αναλυτές θεωρούν πρακτικά αδύνατη την προώθηση του Εθνικού Μετώπου στην εξουσία. Οι βουλευτικές εκλογές πραγματοποιούνται στη Γαλλία σε δύο γύρους και μία πολιτική δύναμη πρέπει να υποστηρίζεται από άλλες για να πάρει πολλές βουλευτικές έδρες στον κρίσιμο δεύτερο γύρο. Με ένα εκλογικό ποσοστό της τάξης του 20% και χωρίς συμμαχικές δυνάμεις, το Εθνικό Μέτωπο μπορεί να κερδίζει τις εντυπώσεις μόνο στο

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπου η εκπροσώπηση γίνεται βάσει αναλογικού συστήματος και η ψήφος διαμαρτυρίας έχει σχετικά μικρό κόστος.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα δημοσκοπήσεων που έγινε για λογαριασμό της γαλλικής εφημερίδας «Le Figaro», σε περίπτωση πρόωρων βουλευτικών εκλογών το κυβερνών Σοσιαλιστικό Κόμμα θα έπεφτε στο 18%, ενώ το Εθνικό Μέτωπο έχει ταβάνι το 23%. Μεγάλη κερδισμένη θα ήταν η Κεντροδεξιά, εφόσον στο δεύτερο γύρο οι ψηφοφόροι των διάφορων κομμάτων που την απαρτίζουν θα στήριζαν δικούς της υποψηφίους. Θα εξασφάλιζε 484-505 βουλευτικές έδρες, με τους σοσιαλιστές και την Αριστερά να περιορίζονται σε 56-66 και το Εθνικό Μέτωπο να λαμβάνει μόνο 14-24 έδρες.

Η γαλλική Ακρα Δεξιά δεν μπορεί να κάνει τη μεγάλη ανατροπή ούτε μέσω των προεδρικών εκλογών, εφόσον όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η Λεπέν μπορεί να περάσει στο δεύτερο γύρο παίρνοντας ακόμα και την πρώτη θέση, στη συνέχεια όμως ηττάται από όλους τους πιθανούς υποψηφίους της γαλλικής Κεντροδεξιάς.

Ακόμη πιο απομονωμένος εμφανίζεται ο Νάιτζελ Φάρατζ, ο ηγέτης του Κόμματος της Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου (UKIP). Μπορεί το κόμμα του να ήρθε πρώτο στις ευρωπαϊκές εκλογές και να έχει εξασφαλίσει μία μεγάλη και θορυβώδη εκπροσώπηση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σύμφωνα όμως με τις δημοσκοπήσεις περιορίζεται στην τρίτη θέση στην προτίμηση των ψηφοφόρων για τις βουλευτικές εκλογές, με ένα ποσοστό της τάξης του 15%. Στη Βρετανία ισχύει πλειοψηφικό σύστημα με μονοεδρικές περιφέρειες, γεγονός που καθυλώνει την κυριαρχία των Συντηρητικών και των Εργατικών, οι οποίοι δίνουν μάχη για την πρωτιά μεταξύ 32% και 37%.

Τίποτα ουσιαστικό...

Γκρίλο, Λεπέν και Φάρατζ δεν έχουν τίποτα ουσιαστικό να προσφέρουν στους λαούς των χωρών τους και στην Ε.Ε. Η πολιτική άνοδος των κομμάτων τους οφείλεται στην οικονομική και κοινωνική κρίση και στις δυσλειτουργίες του πολιτικού συστήματος. Προσπαθούν να διατηρήσουν πρωταγωνιστικό ρόλο με μια συστηματική προσπάθεια να κάνουν ακόμη πιο δυσλειτουργικό το πολιτικό σύστημα σε ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο.

Ο δυναμικός κεντροαριστερός πρωθυπουργός της Ιταλίας Ρέντσι περιορίσε με τις κινήσεις του την απήχηση του Γκρίλο, ο συντηρητικός πρωθυπουργός του Ηνωμένου Βασιλείου Ντέιβιντ Κάμερον αρχίζει και αντιμετωπίζει κάποιες υπερβολές που σχετίζονται με τη νόμιμη και την παράνομη μετανάστευση και τον τρόπο χρηματοδότησης του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού ώστε να αφαιρέσει εύκολα επιχειρήματα από τον Φάρατζ, ενώ η δυναμική επάνοδος της γαλλικής Κεντροδεξιάς στο προσκήνιο θα φέρει σε δύσκολη θέση τη Λεπέν, η οποία διευκολύνεται από την αντιπαράθεσή της με το σοσιαλιστή Πρόεδρο της Δημοκρατίας Φρανσουά Ολάντ και τη σοσιαλιστική κυβέρνηση.

Τη δυσλειτουργία του ελληνικού πολιτικού συστήματος ενισχύει και η πολιτική άνοδος της Χρυσής Αυγής. Η ελληνική Ακρα Δεξιά στερεί πολύτιμες δυνάμεις από την Κεντροδεξιά, διευκολύνοντας με τον τρόπο αυτό την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ και δυσκολεύει, με τη γνωστή επιχειρηματολογία κατά του ευρώ, των Βρυξελλών, της Γερμανίας, των μεταναστών κ.λπ., την αναγκαία προσαρμογή στους ευρωπαϊκούς κανόνες και την έξοδο από το Μνημόνιο. ■

ΣΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΠΕΝΤΕ ΑΣΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΓΚΡΙΛΟ, ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΛΕΠΕΝ ΚΑΙ ΤΟ UKIP ΤΟΥ ΦΑΡΑΤΖ